

‘Ik ga niet roepend door het leven: ik heb drie kinderen hoor, drie!’

Maar zo voelt het wel’

Voor cabaretière **Plien van Bennekom** (39) was moeder worden geen moeten en zullen, maar ze ging er wel vanuit dat het zou gebeuren. Ooit. Toen ze vijf jaar geleden Jeroen zag dacht ze: binnenhalen! Vrij snel daarna werd ze moeder en ontdekte hoe dicht geluk en verdriet bij elkaar kunnen liggen.

Plien is de platinablond helft van het duo Plien & Bianca dat tot nu toe vier succesvolle voorstellingen maakte. Televisiekijkers kennen Plien als een van de vaste actrices van ‘Koeftoer’, die net zo makkelijk in de huid van minister Gerda Verburg kruipt als wulps kronkelt als Lady Gaga in een strakke catsuit. “Laatst zei ik tegen mijn man Jeroen: ik wil in ieder geval één dag kinderloos. Ik kom helemaal niet meer aan mezelf toe!” Vier jaar geleden werd haar zoon Mees geboren. “Omschakelen van moeders naar spelen ging vanzelf. We vertrokken om drie uur en om acht uur was de voorstelling, dus ik had vijf uur om van hysterische moeder te transformeren naar succesvolle actrice.” Ze lacht. Maar sinds de geboorte van zoon Tijn, afgelopen zomer, speelt Plien vooral de rol van afgepeigerde moeder, vertelt ze in haar woonkeuken in Amsterdam Oud-West. **“Soms denk ik: moet je me hier nou zien hannesen. Met één hand voer ik Mees en met één voet schommel ik de wieg van Tijn.** Soms ben ik het overzicht helemaal kwijt. Maar dan denk ik: wat is nou het ergste wat er kan gebeuren? Dat ze te laat naar bed gaan? Niet gedoucht zijn? Nou ja... Kák!”

Plien maakt cappuccino terwijl Jeroen (gemillimeterd haar, vrolijke blik in zijn ogen, leren jack) baby Tijn probeert te verleiden zijn fles leeg te drinken. Het mannetje zwaait vrolijk, maar houdt zijn kaken stijf op elkaar. Plien: “In het begin moest hij om de drie uur eten en als hij dan na twee uur begon te huilen, zat ik al klaar met de fles. Mijn moeder zei: ‘Wij moesten vroeger die tijd wel rekken.’ Nadat zij had opgepast, was hij ook keurig op schema, dus er is wel iets voor te zeggen. Maar wij hebben geen vast stramien, want ons leven verandert steeds. Vroeger als ik op tournee was, verlegde ik gewoon mijn ritme en stond ik de dag na een voorstelling om twaalf uur ’s ochtends op. Maar toen we alleen Mees nog hadden, werkte Jeroen nog en stond ik ’s avonds in het theater. Het was niet: hèhè, de kinderen liggen in bed, nu heb ik tijd voor mezelf. Overdag had ik Mees, om drie uur stapte ik in het busje en om twaalf uur ’s nachts kwam ik thuis. Uitslapen kon natuurlijk niet. Nu Tijn er is, zorg ik overdag voor hem omdat Jeroen inmiddels studeert en naar college moet. Als ik met Bianca afspreek, neem ik Tijn mee, maar dat is niet heel inspirerend werken, want mijn aandacht is dan toch grotendeels bij hem. Dus binnenkort zorgen onze oppas en Jeroen dat ik dinsdag zonder baby op pad kan.” >

‘Bianca en ik hebben het wel over hoe je straf geeft. **‘Hoe doe jij dat?’ ‘Nou, geen idee!’**’

◀ Anderhalf jaar geleden stonden Plien & Bianca voor het laatst op het podium met hun voorstelling ‘Wie dan allemaal...’ Het podium lonk en de spaarpot van de zelfstandig ondernemers is inmiddels bijna leeg. Het duo broedt op een programma met oude en nieuwe sketches, waarmee ze het liefst zo snel mogelijk het theater in willen. Bianca Krijgsman heeft met haar man, cabaretier Diederik van Vleuten, een zoon en een dochter. Maar Plien en Bianca – meesteressen in het op de korrel nemen van de moderne vrouw – zijn niet van plan op het podium het moederschap tot thema te verheffen. “Mijn leven is verkleind naar deze vierkante meters thuis en het lastige is nu: waar haal ik mijn inspiratie vandaan? Ik ben enorm vertut. Als ik een zwangere zie, wil ik meteen met haar praten over hoe ze de bevalling gaat doen. Alsof die buik ineens het centrum van het universum is. En dat is ook zo, eigenlijk.” Ze lacht. “Kinderen krijgen is zo heftig. Er wordt een put opengetrokken met liefde, en onze gezinnen zijn heel belangrijk voor Bianca en mij. Maar op het toneel emmeren over kinderen, lijkt ons oersaai. **Als cabaretier vinden we juist die vileine, hardere dingen in het leven grappig. Niet de putten van liefde maar de putten van venijn.**”

Als puber, opgroeiend in Huizen, vermaakte Plien zich met balletlessen en optredens in schoolmusicals. “Kleine rolletjes hoor, want ik was altijd veel te zenuwachtig om auditie te doen.” Haar ambitie ontdekte ze pas toen ze op haar zeventiende een optreden van Brigitte

Kaandorp zag. “Acteren, zingen en dansen vond ik allemaal leuk en toen ik haar zag, dacht ik: misschien kan ik gewoon alles tegelijk doen.” Plien en Bianca ontmoetten elkaar als tieners op de Amsterdamse Academie voor Kleinkunst, wonnen in 1996 het Cameretten Festival en presenteerden twee jaar later hun debuutvoorstelling ‘Changez!’. Sindsdien zijn ze onafscheidelijk. “We zijn dikke vriendinnen dus als we niet spelen, zien we elkaar ook. Wij delen alles. Alles. Tegen elkaar klagen is een *way of life* voor ons. Ik klaag over dat ik al vier jaar niet slaap, en over borstvoeding. Ik heb het geprobeerd, tot bloedens toe, maar daar ligt bij mij wel de grens. Er kwam ook heel weinig, dus ik moest sowieso bijvoeden. Toen dacht ik: wat zijn we nou eigenlijk aan het doen? Ik zit hier met kloven te janken in de hoop dat het wat meer wordt... Het is goed, dág! Bianca en ik hebben het ook over hoe je straf moet geven. ‘Hoe doe jij dat?’ ‘Nou, geen idee!’ Haha. Ik hoop dat Mees en Tijn opgroeien tot jongens waar je als meisje verliefd op wordt. Jeroen en zijn drie broertjes zijn zulke leuke gozers en het lijkt me best lastig om dat voor elkaar te krijgen. Een ettertje maken is toch het makkelijkst, denk ik. Het kost minder energie om Mees zijn zin te geven – vooruit, ga maar lekker voor de televisie – dan om de discussie aan te gaan. **Jeroen kan heel goed zijn stem verheffen en ik doe het ook wel, maar Mees neemt mij beduidend minder serieus.** En nu gaat het nog over koekjes, maar als hij later echt dingen gaat uithalen, lijkt het opvoeden me een flinke klus.”

De *ups* en *downs* van het moederschap worden niet alleen in de bus, maar ook aan de telefoon besproken, aldus Plien. “Maar er gaan ook dagen voorbij dat we elkaar niet bellen hoor.” Jeroen schudt op de achtergrond lachend zijn hoofd van nee: “Bianca weet meer over mij dan mijn vrienden. Ik sta ook echt ver in haar schaduw, haha. Zij kennen elkaar al twintig jaar en Plien en ik kennen elkaar pas vijf jaar en vijf maanden.” Plien: “Toen Diederik verkering kreeg met Bianca, bij onze eerste voorstelling, moest ik echt even wennen omdat hij niet van ons samen was. Bianca zei tegen hem: ‘Ik ben eigenlijk met Plien getrouwd!’ Nee, ik denk niet dat Bianca aan Jeroen heeft hoeven wennen. Volgens mij was ze alleen maar blij: hèhè, eindelijk. Ik heb nooit lange relaties gehad, ik ben altijd achter de verkeerde mannen aangelopen. Ik heb een goeie neus voor kansloze projecten waar ik dan toch heel vasthoudend in ben. Iets te bezet, iets te getrouwd, iets te nicht ook. Ik was een *fag hag*, wekelijks ging ik uit in nichttenten en dat is niet echt een handige plek om je levensgezel te ontmoeten. Moeder worden was geen moeten en zullen, maar ik ging er wel vanuit dat het zou gebeuren. Ooit. Maar dat duurde dus best lang, vond ik. Mijn moedergevoel kwam op toen mijn zus een zootje kreeg, zeven jaar geleden. Elke dag was ik daar en ik dacht: jeetje, dat wil ik ook! Ik was tweëndertig en helemaal verliefd op dat ventje. In die tijd had ik geen geliefde en ben ik met bevriende nichten-vrienden half serieus in gesprek gegaan: als ik op mijn negenendertigste nog vrijgezel ben, wil jij dan de vader worden?”

‘Ik hoop dat Mees en Tijn opgroeien tot **jongens waar je als meisje verliefd** op wordt’

HET BESTE VOLGENS PLIEN
Kinderspeelgoed: skateboard **Zoethoudertje:** raketijsjes, daar is Mees zindelijk op geworden
Advies van je moeder: je kunt hem ook wel af en toe even laten huilen hoor!
Bezigheid zonder kinderen: goed eten en drinken met vrienden
Verlating: online winkelen op www.cathkidston.co.uk. Leuke, maar dure Engelse kinderklertjes met bloemen en sterren
Cabaretcollega: Alex Klaasen, omdat hij echt alles goed kan
Televisieserie: ‘Project Runway’ met Heidi Klum
Kinderboek: ‘Rambamboelie’ van Mies Bouwman en Philip Hopman
Held: Tijn en ik hebben na de bevalling nog even in het ziekenhuis gelegen omdat we koor ts kregen. Van het personeel op de kinderafdeling was ik zwaar onder de indruk. Gedreven mensen die precies weten wat angstige ouders nodig hebben

‘M’n favo is als Mees in het holletje van mijn arm kruipt en **tijdens het lezen zijn handje** op me legt’

Ze ontmoette Jeroen uiteindelijk op de set van ‘Koeftoen’ waar hij werkte als productieassistent. “Toen ik hem zag, dacht ik: binnenhalen! Hij is een echte mannenman. Laatst heeft hij zijn skateboard van zolder gehaald en Mees ligt daar nu als een soort superman op. Gisteren was Jeroen met Mees, Tijn en de hond naar het Vondelpark en toen hij thuiskwam, zei hij: ‘Ik voelde me wel even een heel coole vader.’ Mijn favoriete moment is met Mees boekjes lezen op bed. Dan kruipt hij in het holletje van mijn arm en legt zijn handje op me. Zo gezellig. Vaak fantaseren we over hoe we het later zouden willen. Jeroen wil graag een grote jeep en dan op zaterdag de jongens met hun vriendjes naar voetbal rijden. Heel romantisch. Ik vind dat ook geweldig, ik kijk er enorm naar uit om langs het veld te staan. Maar hoe meer je krijgt, des te banger je bent om het te verliezen. Vijf jaar geleden was ik nog een vrouwtje alleen in de nichtenscene, joepie de poepie, lang leve de lol, en nu lig ik soms ’s nachts te piekeren. Mees kan onze open trap goed op en aflopen, maar hoe vaak ik hem in mijn fantasie niet zie vallen! Hoe groter de liefde is, hoe meer zorgen erbij komen.”

De grootste beproeving kwam in 2009 toen Plien na de geboorte van Mees opnieuw zwanger was. “Ik ben een jongetje verloren na vijf maanden zwangerschap, volkomen onverwacht. Bij mijn twintig weken echo ontdekten we tot onze grote schrik dat er van alles mis was. Ik bleek een virus te hebben

opgelopen, waardoor de aanleg van allerlei organen is belemmerd. De artsen legden uit dat hij of zou overlijden in mijn buik of na de geboorte, en als hij toch zou blijven leven, zou hij meervoudig gehandicapt zijn. Wij moesten besluiten of we zijn leven wilden beëindigen. Een verschrikkelijke keuze. Toen ik zwanger was van Mees, bedachten we al dat we mongooltjes beschouwden als kinderen die gelukkig kunnen zijn en dus welkom waren. Maar dit kind zou blind en doof zijn en geestelijk en lichamelijk gehandicapt. We hadden een paar weken om te beslissen en hebben een tijdje bij Bianca gelogeed. Even een paar dagen uitwaaien op de dijk en weg uit de stad, zodat ik niet op straat mensen zou tegenkomen die me zouden feliciteren met mijn zwangerschap. Niet bij de bakker hoeven zeggen: nou bedankt, maar ik weet niet hoe lang ik nog zwanger ben.” ▶

‘Het klopte niet dat ik een platte buik had. Daar hoorde **een kindje** in te zitten’

◀ Plien en Jeroen besloten de zwangerschap af te breken. “Ons gevoel was: een kind moet hier niet zijn omdat wij het zo graag willen, maar ook zelf iets aan zijn leven hebben. Na vijf maanden is het een echt mensje met een echte bevalling en met stuwning die op gang komt. En ik kreeg hevige moedergevoelens. Waarschijnlijk waren het de hormonen, maar ik had hem in mijn armen, ik kuste hem en ik was apetrots dat hij er was, al was het maar heel eventjes. Gek genoeg voelde ik me heel gelukkig. **Ik zei tegen de gynaecoloog: ‘Volgens mij word ik gek.’ Zij zei: ‘Die blijdschap komt omdat je weer moeder bent geworden. Morgen, als je thuis bent zonder baby, dringt wel tot je door wat er is gebeurd.’**

Na de bevalling voelde ik me leeg. Tegen ‘Koefnoen’ zei ik dat ik dolgraag wilde werken. Lady Gaga was het eerste wat ik deed. Afsleiding en mijn zinnen verzetten, dat had ik nodig. Want op straat zeiden mensen voortdurend: ‘Hé, je buik is weg!’ En die buik, die miste ik enorm. Het klopte niet dat ik weer een platte buik had terwijl daar een week eerder nog een kindje in zat.”

“Onze kinderwens was er natuurlijk nog steeds. Na een maand of vier was ik zwanger van Tijn en hoopte ik dat ik weer gelukkig zou worden. Maar ondertussen voelde ik me ook heel angstig, want destijds had ik iets opgelopen zonder het te merken. En ik was ook kwaad: waarom weet

ik hier niets van en weet ik wel dat ik geen blauwe kaas mag? Ik dacht: als ik Tijn nou ook nog verlies, dan snij ik mijn polsen door. Maar het ging gelukkig goed. Na drie uur in het kraambed had ik hem al in mijn armen.

Na de geboorte waren we zo gelukkig dat we overwogen om snel weer zwanger te worden. Maar nu ik bijna veertig ben, worden de risico's groter. En als het kindje weer ongelukkig is, wil ik die beslissing niet opnieuw zelf hoeven nemen. Daar heb ik nog steeds last van, dat wij dat hebben moeten besluiten. Schuldgevoel, mezelf afvragen: wat was er gebeurd als we het niet hadden gedaan? Al die dreigende handicaps, hoe erg was het geweest? Dat grote verdriet heeft enorme impact gehad. Onze zoon heeft maar een halfuurtje geleefd, maar voor mij is het heel belangrijk dat hij erbij hoort. Ik ga niet roepend door het leven van: ik heb drie kinderen hoor, drie! Maar voor mezelf voelt het wel zo. Mijn moeder gaf me een kettinkje met zijn naam en geboortedatum en dat draag ik elke dag. We hebben hem genoemd op Tijns geboortekaartje en dat voelde fijn, want hij wordt natuurlijk snel vergeten. Mensen maken goedbedoelde opmerkingen van: ‘Nou hè, je hebt nu twee jongens, eind goed al goed.’ Alsof het nu over is. Maar dat is niet zo, voor mij bestaan pijn en geluk naast elkaar.” ●

MEER PLIEN

Al jong is Plien van Bennekom (**Baarn, 20 maart 1971**) bezig met toneel en muziek. Na het atheneum gaat ze naar de **Academie voor Kleinkunst in Amsterdam**, waar ze Bianca Krijgsman ontmoet. Samen vormen ze het succesvolle cabaretduo Plien & Bianca, bekend van theaterprogramma's en de **tv-serie 'Zaai'** bij de **VPRO**. Daarnaast speelt Plien onder meer in de **musicals 'Willeke'** en **'Carlie'**, in de films **'Minoes'** en **'n Beetje verliefd'** en in het satirische tv-programma **'Koefnoen'**. Plien is getrouwd met Jeroen Wassmer, zoon Mees is net vier jaar en Tijn werd begin juli dit jaar geboren.